

Історія п'ята

Філософська поезія. Змістовий зв'язок «Легенди про вічне життя» з поезією збірки «Зів'яле листя». Драматизм людських стосунків, роздуми про взаємність кохання.

Доброго здоров'ячка та щасливого дня тобі, мій учню.

Сьогодні я розповім тобі п'яту розповідь, присвячену філософській поезії та твору «Легенда про вічне життя. Протягом розповіді виконаємо ідейно-тематичний аналіз поезії, пов'язуючи її з поезією збірки «Зів'яле листя», визначимо провідні мотиви твору; продовжимо розв'язувати будь-які навчальні задачі творчо; формувати асоціативне та логічне мислення, пізнавальну активність учнів; вчитимемося самостійно працювати з різними джерелами інформації; спробуємо осмислити негативну роль лицемірства в житті людини.

А чи знаєш ти, мій друже, що любов - найтаємничіше і найнезвіданіше почуття на землі. І хоча кожна людина відчуває її протягом усього свого життя, однак ніхто не може пояснити, що це таке. Навіть вчені і лікарі не в силах дати наукове пояснення. Хоча, якби й існувала якась формула любові, хіба від цього щось би змінилося? Почнімо нашу мандрівку у світ слова та любові та розчарувань, розпочавши її з першоджерел.

Моїм джерелом мудрості щодо покаяння, морального самовдосконалення і пізнання істини була Біблія.. Вона дає той ідеал та духовну підтримку, яких не знайдеш у реальному житті, а найважливіше – вона проповідує любов до ближнього. Ідеї християнського гуманізму відчутні в багатьох моїх поезіях. Це і «Легенда про вічне життя», «Строфи», «Притча про сіяння слова Божого». Перемежуючи їх із власним світобаченням, творчою уявою, пишу твори, наповнені життєвою правдою, гуманізмом; твори, які несуть головне: доброту і любов.

Наступною після «Зів'ялого листя» була збірка поезій «Мій Ізмарагд», яка вийшла 1898 року. «Ізмарагдом звався в старій Русі

збірник статей та притч, почасти оригінальних, а почасти повибраних із грецьких писань отців церкви, підібраних так, щоби цілість становила неначе повний курс практичної християнської моралі».

Збірка «Мій Ізмарагд» складається із шести циклів: «Поклони», «Паренетікон», «Притчі», «Легенди», «По селах», «До Бразилії».

«Я бажав зробити свою збірку наскрізь моральною», і в цілому вона вийшла суб'єктивно - риторичною. У ній (за винятком першого й останнього циклів) не порушуються соціальні та суспільно-політичні питання. «На чужу основу я накладав свої власні узори». Текст творився з певною настановою: «тобі, любий брате чи люба сестро, що читатимеш оті рядки «не мудрствуя лукаво», бажаю того душевного супкою, того м'якого, ніжнього, щирого настрою, який знаходив я...». Моїм бажанням було, щоб у душу читача упала хоч крапля «доброти, лагідності, толерантності не тільки для відмінних поглядів і вірувань, але навіть для людських блудів, і похибок, і прогріхів». Йдеться про розуміння людської природи і сутності людини.

Так уже влаштоване наше життя, що ми не можемо без інших людей, без спілкування, співпраці з ними, їхньої допомоги й підтримки і, звичайно, їхньої любові. Мабуть, і найбільший егоїст не буде почуватися щасливим, маючи все для задоволення своїх потреб, але залишений сам-один. Тому цілком природною є потреба людини любити, бути коханою, мати сенс життя.

Саме над цим поміркуємо сьогодні ми, адже у «Легенді про вічне життя» продовжено тему любові й висунуто тезу про взаємне кохання як критерій щастя, висвітлено роздуми про безсмертя людини, драматизм і дуже часту непередбачуваність людських стосунків

Перед тим, як ми почнемо роботу над текстом і характеристикою образів, ознайомся, *перейшовши за гіперпосиланнями*, із реальними людьми, що стали [прототипами](#) художніх образів твору.

А. Македонський

Роксана

Птоломей V Епіфан

Я визначив жанр свого твору як легенда.

Що ж таке легенда і які її особливості?

Знайди інформацію в мережі Інтернет.

А тепер пригадай визначення притчі, спів став його з легендою.

Чи відповідає моє визначення жанру твору дійсності? Відповідь мотивуй.

«Легенда про вічне життя» - вірш, який змушує замислитися над одвічними людськими питаннями, над тим, чим же справді може керувати людина.

Спробуймо розібратися у «внутрішньому світі» художнього твору, проаналізувавши елементи композиції.

Знайди у тексті рядки, які розмежовують елементи сюжету.

Я почну, а ти продовжиш...

Експозиція:

Олександр Великий весь світ звоював

І отсе в Вавилоні, мов бог раював.

А побожний аскет вік в пустині прожив...

Зав'язка:

На ж тобі сей малий золотистий горіх.

Розвиток дії і кульмінація:

.....

Розв'язка:

.....

Продовжимо працювати творчо.

Який образ-символ використано в творі? Що він символізує?

Так, це – символ багатства для когось, а не для себе.

Він - багате дерево, яке бідне саме по собі: дає поживний і багатий урожай своїх плодів, але це не збагачує його власних сил і не зміцнює його стійкості – його, багатого і щедрого, легко ламають вітри і дуже часто вражають морози. Тож він виражає характер тих людей, які можуть багато зробити для інших, але не в силі ні забезпечити, ні захистити себе самих...

Спробуй схематично зобразити шлях, який здійснив чарівний горішок. У цьому тобі допоможе наступна розповідь.

Сюжет «Легенди про вічне життя» розвивається спірком. Спочатку — згадка про Олександра Македонського, одного з найбільших правителів давнього світу, який «раював» у Вавилоні. Далі сюжет фокусується на побожному аскеті, який молитвами заслужив у богині золотистий горіх — священний дарунок, котрий може забезпечити вічне життя. Проте після роздумів аскет вважає своє бажання безумним і гріховним, тож вирішує передати горіх Олександрові Македонському, щоб той став «богорівним». Проте цей могутній завойовник, як звичайнісінька людина, засліплений коханням до чарівної персіянки Роксани, котра, відчуває правитель, багато що приховує від нього. Цар віддає священний горіх дівчині, яка кохає генерала Птолемея без взаємності. А той передає дар куртизанці, котра мила його серцю. Нарешті горіх безсмертя потрапляє знову до отруєного Роксаною Олександра: його приносить куртизанка, бажаючи не лише врятувати володаря, а й подарувати йому вічне життя, бо вона його щиро кохає. Але Македонський відмовляється вдруге від чудодійного горіха, кидає його у вогонь й помирає. Сюжетне коло таким чином замкнулося: горіх нікому не приніс вічного життя.

Чому? Бо в кожного з героїв — царя, персіянки, генерала, курпизанки — життя пролітало без кохання, кохання взаємного, щирого, сердечного. Напомість у ньому навіть в інтимних стосунках панували обман, подвійні стандарти, зрадливість і нещирість.

Використовуючи казковий сюжет, я спробував розглянути важливу філософську проблему про життя і смерть та дійшов висновку, що людина має жити стільки, скільки їй відпущено.

Я ототожнив зраду, відступ із духовною смертю, руйнуванням цілісності духу, гармонії. У творі відображено мій душевний стан, який я тяжко переживав під час любовних драм, підступів, цькування, під час виборів до австрійського парламенту.

Порушена в поезії проблема життя і смерті є актуальною в усі часи. У «Легенді про вічне життя» я зобразив своє бачення сенсу людського життя: неможливо жити без любові.

А у чому ти бачиш сенс людського життя?

(Відповідь надішли в чат.)

Склади сенкан до слова «життя» або «любов».

Любов

Безмежна, ніжна

Надихає, живить, п'янить

Дарує на краще надію

Вічність

Життя – це безцінний дар, який людина одержує при народженні.

Проте як вона зуміє розпорядитись цим даром залежить від неї самої.

Пропоную трішки підсумувати нашу розмову, продовживши речення.

Найбільший мій успіх - це...

Сьогодні мені не вдалося...

Я й не підозрював...

Виконай завдання поточного контролю.

Завершити розповідь я хочу словами Марії Терези:

...життя-це виклик, прийми його,

життя-це обов'язок, виконай його, ..

життя-це любов, насолоджуйся нею, ..

життя таке чудове, не погуби його!